

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 4. travnja 2007.

Konačna je pobjeda Kristova!

Draga braćo i sestre!

Dok se završava korizmeni hod započet Čistom srijedom, današnje bogoslužje Velike srijede uvodi nas već u dramatično ozračje sljedećih dana, proetih spomenom Isusove muke i smrti. Doista, u današnjem bogoslužju evanđelist Matej ponovno nam predlaže za razmatranje kratki dijalog koji se u Dvorani posljednje večere odvijao između Isusa i Jude. "Da nisam ja, učitelju?" izdajnikovo je pitanje boanskom Učitelju koji je bio navijestio: "Zaista, kaem vam, jedan će me od vas izdati". Gospodinov je odgovor jezgrovit: "Ti kaza" (usp. *Mt 26,14-25*). Sveti Ivan, pak, završava izvještaj o najavi Judine izdaje malobrojnima ali znakovitim riječima: "A bijaše noć" (*Iv 13,30*). Kad je izdajnik napustio Dvoranu posljednje večere, njegovo je srce obuzela tama, pojačao se osjećaj izgubljenosti u dušama ostalih učenika, dok se tmina napuštenosti i mrnje zgusnula nad Sinom Čovječjim koji kreće dovršiti svoju rtvu na kriju. Ono čega ćemo se spominjati kroz nadolazeće dane upravo je odlučna borba Svjetla i Tmine, života i Smrti. I mi se moramo smjestiti u taj kontekst, svjesni svojih grijeha i svojih odgovornosti, elimo li uz duhovnu korist proivjeti Vazmeno otajstvo koje predstavlja središnji stoer naše vjere.

Početak je Vazmenog trodnevlja Veliki četvrtak. Na Misi posvete ulja, koja se moe shvatiti kao uvod u Vazmeno trodnevlje, dijecezanski pastir i njegovi najbliji suradnici, prezbiteri, okrueni Bojim narodom, obnavljaju obećanja što su ih dali na svome svećeničkom ređenju. Riječ je o trenutku snanoga crkvenog zajedništva, koji ističe dar ministerijalnog svećeništva što ga je Krist ostavio Crkvi uoči svoje smrti na kriju. Potom se blagoslivljaju ulja koja se koriste u slavlju sakramenata: katekumensko ulje, ulje za bolesničko pomazanje i sveta krizma. Navečer, započinjući Vazmeno

trodnevlje, kršćanska zajednica u misi Večere Gospodnje proivljava događaje s Posljednje večere. U Dvorani posljednje večere Otkupitelj je elio unaprijed naznačiti, u sakramentu kruha i vina koji se pretvaraju u njegovo tijelo i krv, rtvu svoga ivota, konačan dar sebe sama čovječanstvu. U pranju nogu ponavlja se gesta koju je on, budući da je ljubio svoje i ljubio ih do kraja (usp. *Iv* 13,1), učenicima ostavio kao znak ljubavi sve do smrti. Nakon mise Večere Gospodnje, liturgija poziva vjernike da zastanu u poklonstvu pred Presvetim Sakramentom, proivljujući Isusovu smrtnu borbu u Getsemaniju. Tako mogu bolje razumjeti otajstvo Velikog četvrtka koji uključuje veliki trostruki dar ministerijalnog svećeništva, Euharistije i zapovijedi ljubavi (agape).

Veliki petak, koji se spominje događaja što počinju Kristovom osudom na smrt razapinjanjem, dan je pokore, posta i molitve. U određeni čas kršćanska zajednica proivljava, uz pomoć Boje Riječi i liturgijskih čina, povijest ljudske nevjere boanskom naumu, te ponovno sluša dojmljiv izvještaj o bolnoj mucii Gospodinovoj. Potom nebeskom Ocu upućuje dugačku "molitvu vjernih" koja obuhvaća potrebe Crkve i svijeta. Zajednica se potom klanja kriju i pristupa Euharistiji, primajući svete prilike posvećene na misi Večere Gospodnje prethodnoga dana. Tumačeći Veliki petak, sveti Ivan Zlatousti primjećuje: "Prije je kri označavao prezrenost, no danas je on nada spasenja. Postao je doista izvorom beskrajnih dobara; oslobodio nas je zablude, otjerao je naše tmine, pomirio nas je s Bogom, od nas koji smo bili neprijatelji Boji načinio je svoje ukućane, od stranaca načinio nas je svojim blinjima: ovaj je kri uništenje neprijateljstva, izvor mira, spremište našega blaga" (*De cruce et latrone*, I,1,4). Kako bi se s većim sudjelovanjem proivjela Otkupiteljeva muka, kršćanska je predaja razvila mnogostruke iskaze pučke pobonosti, među kojima su poznate procesije Velikoga petka praćene dojmljivim obredima koji se ponavljaju svake godine. No, postoji i pobona vjeba Krinoga puta koja nam kroz cijelu godinu nudi mogućnost da još dublje ureemo u svoju dušu otajstvo kria. Mogli bismo reći, koristeći se izričajem svetog Leona Velikog, da nas Krini put odgaja da "raspetoga Krista gledamo očima srca, tako da u njegovu tijelu prepoznamo svoje vlastito tijelo" (Disc. 15 o mucii Gospognjoj). Upravo je u tome prava mudrost kršćanina.

Velika subota dan je kad liturgija ostaje u šutnji i kad su kršćani pozvani zadržati nutarnju sabranost, što je često teško postići u ovo naše doba, da bi se tako bolje pripravili za Vazmeno bdijenje. U mnogim se zajednicama organiziraju duhovne vjebe i susreti marijanske molitve, ne bi li se tako gotovo sjedinili s Majkom Otkupiteljevom koja drščućim pouzdanjem iščekuje uskrsnuće raspetoga Sina. Konačno, u Vazmenom bdijenju veo tuge, koji obavija Crkvu zbog smrti i ukopa Gospodinova, bit će razderan pobjednim kliktajem: Krist je uskrsnuo i zauvijek je pobijedio smrt! Moći ćemo tada doista shvatiti otajstvo kria i da "Bog stvara čudesa i u nemogućem - kao što piše jedan drevni autor - ne bi li se shvatilo da samo on moe učiniti ono što hoće. Od svoje smrti naš ivot, od svojih rana naše ozdravljenje, od svoga pada naše uskrsnuće, od svoga silaska naš uzlazak" (Anonimo Quartodecimano). Pokrenuti još čvrščom vjerom, u srcu Vazmenoga bdijenja primit ćemo novokrštenike i obnoviti obećanja svoga krštenja. Iskusi ćemo tako da je Crkva uvijek iva, lijepa i sveta, jer je utemeljena na Kristu koji, uskrsnuvši, više ne umire.

Draga braćo i sestre, Vazmeno otajstvo što nam ga Sveto trodnevlje omogućuje proivjeti, nije

samo uspomena, nego sadašnja stvarnost: Krist i danas svojom ljubavlju pobjeđuje grijeh i smrt. Zlo, u svim svojim oblicima, nema posljednju riječ. Konačna je pobjeda Kristova! Ako smo s njime spremni trpjeti i umrijeti, podsjeća nas sveti Pavao u Vazmenom bdijenju, njegov ivot postaje naš ivot (usp. *Rim* 6,9). Na toj sigurnost stoji i gradi se naše kršćansko postojanje. Zazivajući zagovor Blaene Djevice Marije, koja je slijedila Isusa na putu njegove muke i kria te ga obgrlila nakon skidanja s kria, svima vama elim da pobono sudjelujete u Vazmenom trodnevlju te zajedno sa svojim najdraima uivate radost Uskrsa.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito mlade iz Splita! U ovim svetim danima osjetite veličinu ljubavi koju nam je iskazao Sin Boji ustanovom Euharistije i svećeništva, svojom pregorkom mukom i smrću na kriju, te svojim slavnim uskrsnućem. Zahvalite mu pouzdanom vjerom i vjernom ljubavi. Hvaljen Isus i Marija!